

Május 5-én nyílik a műszaki hónap

Elnökségi ülést tartott az MTESZ

A Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége Csongrád megyei szervezetének elnöksége tegnap, szerdán délután ülést tartott Szegeden, a Technika Házában, Ezen dr. Zentay Tibornak, a MAFI Dél-alföldi Területi Földtani Szolgálat tudományos osztályvezetőjének beszámolója alapján megtárgyalták a Magyarhoni Földtani Társulat Alföldi Területi Szervezetének tevékenységét. Ezután Kiss Lajos építész előterjesztése alapján a Csongrád megye településhálózati-fejlesztési tervének bírálata alakult munkabizottság tevékenységét nyitották meg.

Hunyadi Lászlóné, az MTESZ szervező titkára, az elnökségnek beszámolt a XX. műszaki tudományos hónap rendezvénysorozatáról is. Többek között elmondta, hogy a nyitó ple-

náris ülést május 5-én délután tartják Szegeden, a Technika Házában. Ezen Bonifert Adám, az MSZMP KB ipari és mezőgazdasági osztályvezető-helyettese mond beszédet.

A Szakszervezetek Megyei Tanácsával, a TIT-tel és a KISZ-szel közösen megrendezésre kerülő műszaki hónap rendezvényein szánják több előadás hangzik el Szegeden, Hódmezővásárhelyen, Szentesen, Makón és Csongrádon. A műszaki hónap rendezvényeinek témái a hatodik ötéves tervre történő felkészülést szolgálják az MSZMP XII. kongresszusának határozatai alapján.

Az MTESZ elnöksége a beszámolókat és tájékoztatókat jóváhagyta, azokat kiadta. Egyetértett azazal is, hogy a május 5-én kezdődő XX. műszaki hónap záróülése május 30-án legyen Szegeden.

Tanácskozás az úttörőmozgalomról

Szerdán összeült a Magyar Úttörők Szövetségének országos tanácsa. Szűcs Istvánné főtitkár tájékoztatta a testületet az MSZMP XII. kongresszusáról, s az úttörőszövetség ezzel összefüggő feladatairól.

A továbbiakban az országos tanács Feith Benecének, az úttörőszövetség titkárnak előterjesztésében a gyermekek helyzetének néhány kérdésével — különös tekintettel az egyenlőbb társadalmi esélyek megteremtésére — és az úttörőszövetség ezzel kapcsolatos

tevékenységével foglalkozott. A többi között megállapította: minden úttörőcsapatnak, valamennyi úttörőközösségnek a mozgalom követelményeivel összhangban, az iskolával karöltve úgy kell kialakítani tevékenységi rendszerét, hogy a gyermekszervezet minden tagjának lehetőség adjon az aktív cselekvésre, a gyermekek képességeinek, adottságainak leginkább megfelelő tevékenységre. Segítsék elő a gyermekközösségek és személy szerint minden egyes kislány személyiségének sokoldalú fejlődését. (MTI)

Komszomol-delegáció Szegeden

A Lenini Komszomol házában tartózkodó delegációja tegnap kétnapos látogatásra a KISZ Csongrád megyei bizottságának vendégeként Szegedre érkezett. A küldöttség vezetője Nyikolaj Sztjepanovics Szlepov, a közgazdaságtudományok kandidátusa, a Komszomol KB mellett működő tudós fiatalok osztályának helyettes vezetője. A delegáció tagja Szergej Pavlovics Kalesov, a matematikai-fizikai tudományok doktora, a fiatal értelmiség társadalmi tanácsának elnöke és Franc Edmontovics Seregi, a filozófiai tudományok kandidátusa, a Komszomol főiskola tudományos kutató-intézetének tudományos munkatársa.

A szovjet ifjúkommunisták küldöttsége tegnap délután ellátogatott a Szegedi Akadémiai Bizottság székházába, ahol Székelyfalvi Nagy Béla akadémikus, a SZAB elnöke tájékoztatta őket az itt folyó tudományos kutatómunkáról. Ezután a fiatal szovjet tudósok a KISZ Csongrád megyei vezetőképző központját tekintették meg Újszegeden, ahol tájékoztatót az ifjúságmozgalom-történelmi kutatásokról. Este a Zenés Színházban megtekintették Mozart Szókratész a szerájából című operáját.

A háromtagú Komszomol-delegáció ma, csütörtökön délután a József Attila Tudományegyetem filozófiai tanszékén tesz látogatást, ahol dr. Horucz László tanszékvezető egyetemi docens fogadja őket. Délután megtekintik az MTA Szegedi Biológiai Központját, majd visszautaznak Budapestre.

Egy este – együtt

Arcok, hangulatok tanácstagi jelölő gyűlésekről

Egy idősebb nő a bejáratnál várakozóktól megkérdezi: kell itt most személyazonosság? No, gondolom, túl sok jelölő gyűlésen nem lehetett... Hogyhogy most eljött? Lehet, hogy tavalyelőtt lakókörzetének, a kilences számúnak a tanácstagja közbenjárt ügyében valamelyik hivatalban? Vagy talán most érik benne az elhatározás, hogy segítséget kérjen? De az is lehet, hogy ezzel a kérdéssel csak azt tudakolta, jó helyen jár-e.

Abban a házban — a Petőfi Sándor sugárút 30–34-ben — jómagam is akkor jártam utoljára, amikor még a DELÉP irodái voltak a mostani „gazda”, a tudományegyetem tantermei helyén. A várospolitikai rovat tagja tehát elszégyelli magát: a változásról illet volna írni a lapban is... Szerencsére, jön Szécsi József tanár úr — ő is ott van „minden kilométerkönyv” —, most éppen a fegyveres erők művelődési házában nyugdíjasokból alakult citerazenekarát és kórusát vezényli. Csuda ünnepélyes lenne a jelölő gyűlés, ha a műsor nem Szeged környéki népdalokból állna, s ha a jelölő gyűlés elnöke nem azzal kezdené mondókáját, hogy vitéz gróf Takács Tolvaj Józsefre emlékezik vissza... (Nehogy bárki is félreértse: egy felszabadulás előtti jászberényi korthadjárát főszereplője a furcsa nevű úriember, s rá hivatkozva hangzik el az elnöki mondat: „En nem akarok kortesbeszédet mondani, a népront négyes számú belvárosi bizottsága jelöltjét úgyis mindannyian ismerjük”...)

Hogyne ismernék: húsz éve lakik a kilences számú választókerületben, negyedszázados tanácstagi múlt van mögötte, három választási ciklusban volt a tanácskereskedelmi és idegenforgalmi állandó bizottságának elnöke, s tanácstagi munkája előismerésül már 1962-ben megkapta a Munka Erdemrend bronz fokozatát. Csikós János, az első hozzászóló a rend kedvéért hozzátesszi: tavaly pedig a kitüntetés arany fokozatát is megkapta jelöltjük az Elnöki Tanácstól. Ilyen múlt után csoda-e, hogy egy lakóbizottsági elnök, egy munkahelyi kolléga, néhány lakótárs a többiek nevében is bizalmat szavaz Róvó Istvánnak, aki „civilben” a PIERT dél-magyarországi ki- rendeltségének igazgatója és kereskedelmi vezetőként is megmaradt — ahogy egyik választója mondta — munkásfejjel gondolkodó embernek. Józsa János nyugdíjas pedig így fogalmazta meg támogatási szándékát: „Négy ciklusban volt Róvó elvtárs a tanácstagunk. Úgy kell neki, jelöltjük öt ötdzshorre is! A felesége öröme!”

K. P.

Rövid beszámolót tartott a volt tanácstag a szőregi 36. számú választókerületben. A hozzászólók sem húzták sokáig az időt. Pedig bőven akadt téma, mert mióta „Szegedet Szőreghez csatolták”, tempósabban fejlődik a város környéki község. Járdastrigeteket alakítottak ki a buszmegállóknál, javult az óvodai és a bölcsődei helyzet. Nem is akarhol épült fel az általános iskola: a település legszebb részén.

Kertváros... Melyik szőregi lakos ne venné szívesen, ha jogosan lehetne így tisztelni otthonának környékét. Erre azonban még várni kell — jegyezték meg többen is a jelölő gyűlésen. Mire rendes és mindenki által elfogadott, használt személtérakó helyet létrehozunk, valamint a talajvíz elvezetése is megoldódik... akkor kerül elérhető közelbe a kertvárosi rang. Nagy tisztességszámba megy ez a „cím”, az egy- és kétszintes magánházak tulajdonosai körében. Nem is húzódnak a társadalmi munkától. Az elmúlt ciklusban 17 kilométernyi járdát építettek. A tanácsnak mindössze annyi dolga volt, hogy rendelkezésre bocsássa az anyagot. De mással is törődnek a szőregiek, nemcsak a közvetlen házukéval. Felszólalásaikban felvetették a lakásépítési kérdéseit, többet foglalkozva a minőséggel, mert mi tagadás, gyakran lehet tapasztalni, hogy sok az utólagos javítás, a hiány pótlás.

Mégis csak van igazság abban a szójtékban, hogy „a várost kapcsolták a faluhoz”, nem pedig fordítva, hiszen például melyik Északi városrészbéli választópolgárnak lenne szívügye: Szőregen ne a vikendházakhoz vezet utat tegyék elsősorban járhatóvá, hanem a családi házak építésére kijelölt telkek környékét. Mert hiszen a családlakó-építkezések színterét elsősorban a város környéki települések, így Szőreg is. Röviden: őszinte, a résztvevők élénk közéleti érdeklődését tükröző és túlzásuktól mentes ezmeccsere színhelye volt a szőregi művelődési ház.

A tanácstagjelölt pedig ismét az lett, aki erre az őszinteségre, kendőzetlenségre, nyílt szókimondásra az előző ciklusban is bátorította az embereket; Bódi János, a Tisza-Maros-szög Tsz elnöke.

J. E.

Faluhelyen a tanács gondját, örömét éppúgy számon tartják, mint a szomszédét. Hová kellene járda, honnan hiányzik csatorna, miért épült gyorsan az áruháza, kinek az utcájába jutott el a víz- és a gázvezeték. Főleg ilyenkor, a jelölő gyűlések idején néznek körül jobban az emberek, hogy minél valóságosabb képet alkossanak a felszólalásokról. Beszédtema nemcsak a jelölés előtti várakozáskor, hanem a piacon, a sarkon, a kocsmában is, hogy mire költik a pénzt a tanácsházán, mit hallottak legutóbb a kultúrházban.

Kisteleken is kevés a forint, de sok a tennivaló. A nagyobb summát elviszi az építés, a kicsi meg nehezen osztható sokfelé. A nagyközösség minden erejével a városi rangért küzd.

A napokban a Hunyadi, a Vasút és a Sörház utca végén lakók gyűjtötték össze problémáikat, utraavlól az új tanácstagjelöltnek. Nagyon sáros a környék, nem arra folyik a víz a házak elől, amerre szeretnék, nehezen mozognak az autók. Iovas kocsival, kerékpárral és a babakocsival... Rákóczi Istvánné, a tanácstagjelölt, bizakodó, hogy ha nem is márol holnapra, de bizonyára segítenek majd rajtuk.

Az utcabeliek jól ismerik a fiatalasszonyt — ezért is fogadták el egyhangúlag jelölését —, hiszen ott nőtt fel közöttük. Igaz, miután elvégezte Szentesen a dísznövénytermesztő szakiskolát, Csepelre ment férjhez, de most már pár éve ismét Kisteleken él. A sajtüzemben dolgozik, ízelet, aromákat vizsgál, és amikor szükséges, más munkára is beugrik. Érdekl a közösség, fiatalos lendületére számítanak a körzetben, nemcsak az öregek, akiknek csak a kis Dudás lány, hanem a fiatalok is, akikkel együtt járt iskolába, és akiknek gyermekével az ő 6 éves kislánya is együtt játszik.

A többi körzetben is hasonló feladatokkal bízzák meg a jelölteket. A nagyközösségben 55 körzetet alakítottak, kettővel többet, mint korábban. A tanyaiak gondjainak megítésére pedig hatot, utcák, tanyasorok szerint rajzolták be a választási térképre a határokat.

M. T.

„No, helyben vagyunk”, gondoltam, amikor Kiskundorozmán, a 88-as választókerület lakóinak jelölő gyűlésén, már az előadói beszédet követő hozzászólók egyike így fogalmazott: „Mi, dorozsmajak, büszkek vagyunk Szegedre, de az lenne jó, ha a város is büszke lehetne Dorozsmára!” Régóta tudom — nem csinálnak belőle titkot —, hogy a dorozsmai ember nehezen ismeri el azokat az előnyöket, amelyek a várossal való egyesüléssel együtt járnak. Pedig hát ki tudhatná legjobban, ha nem ő, hogy csak a legutóbbi öt évben új lakótelep épült a Jerney utca környékén, a gyerekek egy része új általános iskolába és óvodába jár; az ABC-áruház ellátása nem marad el a belvárosi üzletekét mögött, a szikszóti strandnál szebb nincs a Tisza közvetlen közelében sem. S még folytatnánk a sort a belvíz elleni védekezésben fölmutatott eredményekkel, a cigánytelep fölszámolásával...

Azt hiszem, a dorozsmai tanácstagok munkájának egyik lényeges célja, hogy ezt megértessék, elfogadjassák választóikkal. Vajon hogyan érvel majd az, aki újonc lesz a tanács munkában, ha megválasztják június 8-án? Mindenestre a jelölt a 88-as körzet jelöltje bizakodó lehet. Lesznek majd segítőtársai, mellette állnak munkatársai, a szomszédkörzetek tanácstagjai. Jó szívvel ajánlhatják őt a népront dorozsmai bizottsága is: a huszonnyolc éves, egygyermekes családanya otthon is, munkájában is példás életét él. Tíz éve dolgozik a HÓDGEP dorozsmai gyárában, műszaki rajzolóként. Tíz éve? Bizony, tőzsgárdatag máris élete első munkahelyén. Tizenhárom éve KISZ-tag, s 1976 óta tagja a párnak is Kőrösi Istvánné Fekete Julianna, akit tárgyilagos véleményvalótónak, szorgalmas és segítőkész munkatársnak ismertek meg a jelölő gyűlésen szót kérő kollégái.

S ugyan hogy fogadták őt, akik nem ismerték? A 88 éves Komáromi Gergely saját tapasztalatainak summázatát ajánlotta figyelmébe: „Egyenes embernek, s erélyesnek kell lenni, mert különben könnyen elodázzák ám!” S ha igaz az, hogy a tanácstagként eltöltött évek duanlan számítanak, akkor Gergő bácsi több mint száz év bölcsességével mondhatta ezt. Ugyanis 12 évi tanácstagi múlt van mögötte... Nvári János ugyancsak sajtótagos módját választotta a tanácsadásnak. Amikor a jelölő gyűlés végén Kőrösi Istvánné megkötözte választói eddigi bizalmát, közbeszólt: „Bátrabban beszéljen! Hozzá kell ám szokni!” A mosoly ott maradt Kőrösine arcán, tán még akkor is, amikor este hazatérve megnézte alvó gyerekeit.

P. K.

Apokalipszis, most

Színes amerikai film. Joseph Conrad A sötétség mélyén című novellája alapján írta: John Millius és Francis Ford Coppola. Fényképezte: Vittorio Storaro. Zene: Carmine és Francis Ford Coppola. Rendezte: Francis Ford Coppola. Főbb szereplők: Martin Sheen, Marlon Brando, Robert Duval.

Ime egy szuperfilm — amely művészfilmnek is az. Francis Ford Coppola tavaly nyugaton nagy sikert aratott óriási vállalkozása meglepő gyorsasággal jutott el hozzánk, s hogy nálunk is kasszasiker lesz, az biztos. Aminek sokkal jobban lehet örülni, mint mondjuk a Pílangó vagy a Pokoli torony hasonló fogadtatásának.

A vietnami háború emléke: amerikai komplexus. A sokk viszont nemcsak megérző: mindenkori tisztító hatású is. Az Apokalipszis, most nagyon mélyen amerikai módon, s ugyanakkor egyetemesen is humánus film. A háborús pszichózis ábrázolása olyan páratlanul szuggesztív légtört teremt, hogy Willard százados pokolraszállása minden egyes bugyor után hatóságosabb, valóságosabb, és főleg féltetősebb lesz. Az iszonyatos költséggel (közel 40 millió dollárért), négy évig készült, „abszolút profi” mű képeiről csak mint szakmai tőléről lehet beszélni. Igen jelentős részben e ténynek köszönhető, hogy annyira érvényesül az, amit Kurtz ezredes, ez a huszadik századi amerikai Raszkolnyikov mond: „a borzalomnak arca van”.

Ez az arc a szörnyűségek tobzódásának apokaliptikus víziója. Kurtz ezredes, aki a

Magyar zene az NDK-ban

Megkezdődtek a magyar zenei napok az NDK-ban, szerdán öt hangverseny szerepelt a programban. Hans-Joachim Hoffmann, az NDK kulturális minisztere szerdán Berlinben megbeszélést folytatott a magyar-NDK kulturális kapcsolatokat időszerű kérdéseiről dr. Tóth Dezső kulturá-

maradandó dokumentumalattán, amelynek legnagyobb erénye, hogy a jelenségen, az adott történelmi konkrétumon magas művészi színvonalal képes felülemelkedni. S így eljutni a legszebb, a legemberibb lényegig: a felszabadító Tettig, amit Willard százados kardcsapása, áttételesen pedig maga az Apokalipszis, most jelent.

Willard kapitány története, amit narratorként saját maga mond el, a következő fejlethetetlen képsorral zárul: összemocskolt, szinte már nem is emberi arccal lép ki a zsarnok-örült szentélyből, annak megölése után. A nép ekkor éppen barbár vallási szertartást végez, és sorra, egymás után borul le, hajt fejet az előtt, aki véres kardját eléje dobja. A régi isten, a borzalom istene halott; az újak téptegyőtört arca pedig lassan azonos lesz Buddha kőszobrainak látszólag merev, kifejeztelen, valójában azonban elképzelhetetlen szenvedést kifejező tekintetével.

Domonkos László

lis miniszterhelyettesével, a magyar zenei napok alkalmából az NDK-ban tartózkodó magyar kulturális küldöttség vezetőjével. A magyar kulturális delegáció szerdán megkoszorúzza a fasizmus elleni harcban elesett szovjet hősköztörténelmi emlékművét. (MTI)